

чинно-то распореджаніе на прочитаніе-то, по-
стоянствуваніе-то въ това распореджаніе, и
употрѣбленіе-то на най добры-ты чловѣче-
скы помощи, които ни е възможно да сполу-
чимъ. Трѣбува обаче да исповѣдаме че голѣ-
мо знаніе отъ Писаніе-то могатъ да придо-
быѣтъ оня, които не правѣтъ нито най ма-
лкъ успѣхъ въ вѣрѣ-тѣ на сърдце-то. А-
постолъ Павелъ мысли, че може нѣкой да у-
знае всички-ты тайнства и всяко знаніе, оба-
че лишень отъ любовь, — да е нищо. Друго
прочее и най достословно е това: *да ся у-
строява и управлява ежедневно-то ни по-
веденіе отъ истинѣ-тѣ, коѣто познаваме.*
Господь нашъ говори: “Ако иска нѣкой да
прави волѣ-тѣ му, ще разумѣе за ученіе-то,
ако е отъ Бога” (Іоан. 7; 17). Вижда ся про-
чее, че придобываніе-то на религіозно-то зна-
ніе, което ще ны умѣри въ спасеніе-то за-
виси най повече отъ расположе-то, съ ко-
ето ся упражняваме въ това ученіе. Състояніе-
то на умъ-тѣ има най главно-то вліяніе въ из-
диряніето на истинѣ-тѣ: смиренномѣдріе, съкру-
шеніе, простота, святость, — тѣя сѣ умни-ти
служители въ издиряніе-то на вѣрѣ тѣ. Ако ся
хваща Писаніе-то съ небрежителенъ и небла-
гоговѣинъ духъ, както хваща нѣкой общъ кни-
гъ, то наистинѣ малка полза може да ся чака отъ
него. Че правы-ты сърдечны расположенія сѣ
твърдѣ нужды, явно е отъ притчѣ-тѣ на
сѣятель-тѣ. Сѣяно-то сѣме было еднакво добро,
всичко-то ся распърснѣло отъ единъ рѣжжъ, и